

Forfatter: Hauch, Carsten

Titel: Udrag fra En polsk Familie

Citation: Hauch, Carsten: "En polsk Familie: 1-2. - 1926", i Hauch, Carsten: *En polsk Familie: 1-2. - 1926*, udg. af POUL SCHJÆRFF, 1926-29, s. 171. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-hauch01val-shoot-idm140529613482768.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: En polsk Familie: 1-2. - 1926

Da de havde endt deres Andagt ved de Dødes 172 Grave, og igien stode i Begreb med at gaae, bemærkede de en Yngling i polsk Dragt, som de før, da han stod i Baggrunden, skiult i Halvmørke, ikke havde seet. »Dette Sted forfeiler sielden sin Virkning paa dem, der endnu mindes det gamle Polen,« anmærkede han. - »Bonaventura! skulle vi finde dig her?« udraabte Leontine. »Jeg veed intet bedre Sted at dvæle paa,« svarede han, »thi hvor er vel Polen nu, hvis det ei er under Jorden i dette smalle Kammer?« - »Polen er endnu ikke begravet her,« svarede Adalbert, »det lever i vor Erindring, og i sine Heltes glimrende Daad.« - »Ja tusinde Heltegierninger ere skete,« sagde Bonaventura, »men de ere forglemte af Mængden, vor Historie ligger omspredt paa Europas Valpladse, men Ingen vover at tale derom; meget ringere Bedrifter blive udbasunede rundt i alle Tidender, men for os er Rygtet stumt, Magthaverne have bunden for dets hundrede Munde, og vore hvide Been skulle findes paa Valpladsene, ligesom de store Fortidens Dyr i vore Huler og Høie, og Ingen skal kiende deres Kamp, og vide, hvad der tilsidst styrtede dem i Døden.« - »Ak ja!« sukkede Leontine. »Hellige Guds Moder, hielp dit ulykkelige Folk!« sagde den Geistlige.